

De Ster

De Tragedie van Winter Quarters

(Zie blz. 79)

---

1 Maart 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang — No. 5

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE MAN VAN GALILEA	door George R. Wending	71
GODDELIJKE MACHT IN DE BEDIENING	door Samuel O. Bennion	72
HET LAATSTE AVONDMAAL	door Eleanor B. Thomas	78
VAN DE REDACTIE:		
ZIJN DE VENSTEREN DES HEMELS GEOPEND?		76
DE AAN U GEDANE BELOFTE		76
ONZE VRAGENHOEK		82
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		83

CUNARD WHITE STAR

**Expresdienst naar
AMERIKA**

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagietarieven bij de

ANGLO-CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

„DE STER“

VAN 1938

is weder voltallig.

Laat deze INBINDEN in linnen band.

Een sieraad voor uw boekenkast.

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

DE MAN VAN GALILEA

Door GEORGE R. WENDING

WIE DAN is deze, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

Een karakter, hetwelk de macht der menschelijke vindingrijkheid niet kan doorgronden; wijsheid, macht en volmaaktheid, door geen ander persoon op aarde bezeten. De groote vraag is en zal altijd zijn het bovenmenschelijke karakter van den grooten Galileër. Laat ons Hem dan meten en zien, of er een verschil te bespeuren is. Indien iemand dit oneerbiedig vindt, dan zij hij er aan herinnerd, dat Hij zelf verscheidene malen daartoe de uitnoodiging heeft gegeven.

Bedenk ten eerste wel, dat de gedachten van Jezus Christus immer zoo helder als licht zijn geweest, en toch bezat zelfs het brein van een kind niet een directen en volmaakten eenvoud. Niets werpt te eeniger tijd de minste schaduw op de helderheid van Zijn verstand. Hij is niet alleen de helderste, doch eveneens de eenvoudigste Leeraar, die ooit onder de menschen heeft bestaan. De eenvoudigste alledaagsche dingen vormen de onderwerpen van Zijn leeringen: vogels, de ploeger, de zaaier en het zaad, het verloren schaap, de hen en haar kiekens, regen en wind. Zijn eenvoudiger woorden dan de Zijne te vinden? En toch, wanneer we er aan toekomen, schijnen ze te leven. Ze zijn als levende geesten, over de geheele wereld voortgezonden.

De Galileër gebruikte nimmer logica. Boedha, Confucius, Mo-

ammed vertoonen allen in hun werken strijd en moeite, doch uit alhetgeen Jezus deed, blijkt geen spoor van strijd of pogen. Voor Hem waren er geen vraagstukken. Alle wetenschappelijke feiten vallen zeer gemakkelijk binnen Zijn verstandelijke sfeer. Nimmer was er een schaduw van twijfel of onzekerheid. Het is waar, dat Hij

De Man van Galilea

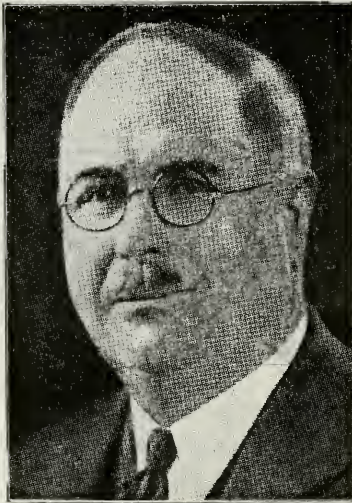
vragen stelde, doch overweeg ze: „Hoeveel brooden hebt gij?” „Wie zeggen de menschen dat Ik, de Zoon des menschen, ben?” „Wat denkt gij van den Christus?” Hij wist het antwoord, alvorens Hij de vragen stelde.

Nimmer overwoog of woog Hij Zijn woorden. Zijn wijsheid was (Zie vervolg blz. 80).

Goddelijke macht in de Bediening

Toen Jezus Zijn werk op aarde aanving, stelde Hij apostelen en andere rechtvaardige mannen aan, om de aangelegenheden Zijner Kerk te bedienen. Hij wist, dat Hij kort daarop tot Zijn Vader zou gaan, waardoor het voor Hem noodzakelijk was, het werk der bediening aan Zijn geautoriseerde en juist gekozen vertegenwoordigers op aarde over te laten.

Aan deze aldus gekozen mannen gaf Hij macht en gezag, in Zijn naam te handelen, waarna Hij hen uitzond om het Evangelie te prediken aan alle naties, de geloovigen doopend voor de

Samuel O. Bennion

vergeving van zonden, en op hen de gave des Heiligen Geestes bevestigend.

De Heere begreep dat Zijn

kudden, wanneer Hij heenging, de diensten van getrouwe herders zou behoeven, en Hij legde er zorgvuldig den nadruk op bij hen, die Hij had gekozen, zeer goed voor Zijn volk te zorgen.

Met dit in gedachte, wendde Hij zich kort voor de hemelvaart tot Petrus en zeide: „Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan deze?“ Petrus antwoordde: „Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb.“ Toen gaf de Heere hem deze plechtige opdracht: „Weid Mijne lammeren.“

Voor de tweede maal vroeg Jezus aan Petrus: „Hebt gij Mij lief?“, waarop Petrus wederom antwoordde: „Ja, Heere, Gij weet, dat ik U liefheb. Nogmaals klonk de plechtige opdracht van de lippen des Meesters tot den man, dien Hij had gekozen, om over Zijn kudde te waken: „Hoed Mijne schapen.“ Ten derden male vroeg de liefhebbende Heiland aan Petrus: „Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief?“ Petrus was bedroefd, omdat de Heere kort na elkaar deze onderzoekende vraag drie maal had gesteld en hij zeide: „Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb.“ Wederom klonk de verantwoordelijkheidsoproep van den opgestanen Heer, een oproep, welken Petrus nimmer kon hebben vergeten: „Weid Mijne schapen.“

Het blijkt duidelijk uit dit gesprek, dat de Herder de diensten van een herder verlangde, maar dat de herder door den Heere zelf voor het werk moet zijn aangesteld.

Het voorbeeld, waardoor personen goddelijke macht ontvangen om de verordeningen van het Evangelie te bedienen, staat in

de Heilige Schrift onmiskenbaar beschreven. Paulus zegt ons, dat het het voorbeeld was, volgens hetwelk Aaron tot de bediening werd geroepen. Met de Hebreëen bespreekt hij de plichten en roeping van de hoogepriesters der Kerk in zijn eigen dagen en verwijst naar hun roeping, zeggende: „Niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkterwijs als Aaron.”

Bij het lezen van het 28e hoofdstuk leeren wij, dat de Heere Mozes, Zijn profeet, als volgt toespreekt: Daarna zult gij uwen broeder Aaron en zijne zonen met hem, tot u doen naderen uit het midden der kinderen Israëls, om Mij het priesterambt te bedienen.

God bestuurde, ofschoon in den hemel, de zaken van de kinderen Israëls, doch Hij deed dit door een profeet, dien Hij vanuit de Israelieten had aangesteld. Die profeet was Mozes. Toen God Aaron en zijn zonen tot de bediening wenschte te roepen, sprak Hij direct tot Mozes, Zijn profeet en gebod hem, deze mannen in de bediening op te nemen. Het geheele verloop was zoodanig, dat de Heere in den hemel Zijn gedachten en wil aan Zijn profeet op aarde openbaarde en door dien profeet anderen tot de bediening riep. Dit sluit openbaring van God aan den mensch in zich.

Wij zien nu, dat Paulus invoerde, dat geen mensch in de bediening kan arbeiden, tenzij hij is geroepen door directe openbaring van God aan Zijn profeet op aarde en dat deze profeet, aldus geïnspireerd, roept, wien

hij door den Heere geleid is aan te stellen.

Bij de roeping van Jozua geschiedde hetzelfde. In het 27e hoofdstuk van Numeri lezen wij het volgende voorval:

Toen zeide de Heere tot Mozes: Neem tot u Jozua, den zoon van Nun, een' man, in wien de Geest is; en leg uwe hand op hem;

En stel hem voor het aangezicht van Eleázar, den priester, en voor het aangezicht der gansche vergadering; en geef hem bevel voor hunne oogen;

En leg op hem van uwe heerlijkheid, opdat zij hooren, te weten de gansche vergadering der kinderen Israëls.

Wederom zien we dat rechtstreeksche openbaring door een levenden profeet van God werd gebruikt om een man tot het leiderschap in Israël te roepen. Om deze aanstelling te verzegelen, legde Mozes zijn handen op Jozua en door deze aanstellingsverordening en de roepstem door openbaring werd Jozua met den geest zijner roeping vervuld.

Alle menschen moeten deze wijze van het roepen van bedienaars tot het Evangelie erkennen, evenals zij de noodzakelijkheid van voortdurende openbaring door juist aangestelde profeten moeten erkennen.

Hoe kan de Heere anders de aangelegenheden Zijner Kerk op de aarde besturen?

„Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe”, zeide de profeet Amos. (Amos 3:7) Door deze

Door Oud. Samuel O. Bennion,
Van den Raad van Zedentigers.

verklaring kunnen wij weten, dat God niets voor het welzijn van Zijn volk zal doen, zonder het eerst aan Zijn dienstknechten, de profeten, geopenbaard te hebben. Daaronder zouden natuurlijk ook aanstellingen van de herders der kudde begrepen zijn, hetgeen in overeenstemming is met Zijn plan, om menschen op de aangegeven wijze tot de bediening te roepen.

Voortdurende openbaring is te zien als een levensvatbare en noodzakelijke hoofdtrek van de Kerk van Jezus Christus, in welken tijd dan ook. Door de geheele bediening der vroegere apostelen heen verheugden deze mannen zich in de gave van openbaring: engelen bedienden en leidden hen, bevrijdden hen zelfs uit de gevangenis.

De Heilige Geest sprak tot en door hen. Het was de Heilige Geest, Welke steeds tot de leiders der Kerk in apostolische tijden sprak, en Paulus en Barnabas tot een zendingsreis aanstelde, zooals wij in het 13e hoofdstuk der Handelingen lezen.

En er waren te Antiochië, in de gemeente, die daar was, eenige profeten en leeraars, namelijk Barnabas, en Simeon, genaamd Niger, en Lucius van Cyréne, en Mánahen, die met Heródes den viervorst opgevoed was, en Saulus.

En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Bárnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.

Nadat Paulus in Jeruzalem was gearresteerd en zich daar had verdedigd, „stond de Heere bij hem, en zeide: Heb goeden moed, Paulus! want gelijk gij te Jeruzalem van Mij betuigd hebt, alzoo moet gij ook te Rome getuigen”. (Hand. 23 : 11)

Tijdens Paulus' reis naar Rome troostte hij de andere schepeelingen in den storm, zeggende:

Want dezen zelfden nacht heeft bij mij gestaan een engel Gods, wiens ik ben, welken ook ik dien,

hetgeen weder een bewijs is van voortdurende openbaring aan Paulus.

Voortdurende openbaring is juist zulk een kenmerk van de ware Kerk van Jezus Christus' als de

Het kiezen van de Twaalven

doop of bekeering dit zijn. En het is door openbaring en profetie, dat de menschen tot de bediening worden gekozen, want dit is het voorbeeld en plan van God.

Indien we zeggen, dat openbaring van den hemel heeft opgehouden, moeten we eveneens toegeven, dat God niemand tot de bediening heeft geroepen, sinds openbaring ophield, want wanneer er geen openbaring meer komt, worden de menschen niet langer geroepen gelijk Aäron, die door

openbaring door een profeet van God werd geroepen. Indien de menschen niet langer worden geroepen als Aäron, dan moeten we betwijfelen of God een kerk op aarde heeft, want er kan nauwelijks een kerk door Hem worden erkend, indien er geen goddelijk aangestelde ambtenaren zijn, om de verordeningen der zaligheid te bedienen.

Doch God heeft niet opgehouden om den mensch openbaringen te geven. Noch heeft Hij opgehouden, menschen tot de bediening te roepen, zooals Aaron werd geroepen. Ofschoon er eeuwenlang geen openbaring van den hemel was, en de hemelen boven het hoofd der menschen als van koper was, is er heden een organisatie van de Kerk van Jezus Christus, waarin mannen arbeiden, die zijn geroepen en verordineerd gelijk Aaron — door openbaring en profetie.

In het voorjaar van 1820 verschenen God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus aan Joseph Smith, den Mormoonschen profeet, brachten na eeuwen van geestelijke duisternis het licht des hemels terug en kondigden het begin van een nieuwe Evangeliebedeeling aan.

Later ontving Joseph Smith door engelenbediening instructies aangaande de volheid van het Evangelie en bereidde de organisatie voor van de Kerk van Jezus Christus op aarde in de laatste dagen. Doch voor hij de Kerk kon organiseren, was het noodzakelijk, dat hij goddelijke macht van den hemel ontving. Hij moest van God geroepen worden gelijkterwijs als Aaron.

Hij werd op deze wijze ge-

roepen en aangesteld: Op den 15en Mei 1829 kwam tot Joseph Smith en Oliver Cowdery, zijn helper bij zijn werk, een hemelsch wezen, dat zich bekend maakte als Johannes de Dooper, een vanuit de tegenwoordigheid van God gezondene.

Bij het verhalen van deze gebeurtenis zegt de profeet Joseph:

Terwijl wij baden en den Heere aanriepen daalde een boodschapper van den hemel neer in een wolk van licht, en zijn handen op ons gelegde hebbende, verordineerde hij ons, zeggende:

Aan u mijne mededienstknachten, in den naam van den Messias, draag ik het Priesterschap van Aaron op, dat de sleutelen houdt van de bediening van engelen, en van het evangelie van bekeering, en van den doop door onderdompeling voor de vergiffenis van zonden; en dit zal nimmer wederom van de aarde weggenomen worden, totdat de zonen van Levi wederom een offerande aan den Heere in gerechtigheid offeren.

Hij zeide, dat dit Aaronisch priesterschap niet de macht had van het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes, doch dat dit nadien op ons zou worden bevestigd; en hij gebiedt ons heen te gaan en gedoopt te worden en gaf ons 'aanwijzingen, dat ik Oliver Cowdery zou doopen."

Op deze wijze ontving Joseph Smith het gezag, zooals Aaron dit bezat. Hij werd door een profeet van God verordineerd, die hoewel reeds gestorven, door een aanwijzing des hemels naar de aarde terugkwam in deze dagen, ten einde de verordening te bedienen.

Deze roeping komt tot in de
(Zie vervolg blz. 81)

1 MAART 1939

VAN DE REDACTIE

ZIJN DE VENSTEREN DES
HEMELS GEOPEND?

Jaren geleden werkte een jonge „Mormoon” als zendeling in een van Duitschland's groote steden. De gemeente bestond uit acht families. Van deze waren er zes vreeselijk arm, want het werk was schaarsch en zelfs, wanneer het te vinden was, waren de verdiensten zeer gering. De andere twee families verkeerden in beteren financieelen toestand. De mannen waren bekwame handwerkslieden, die geregeld betrekkelijk goed loon verdienden.

Al deze gezinnen hadden een zeer sterk verlangen om naar Utah te gaan en de twee, die een geregeld inkomen hadden, spaarden wat ze konden voor dat doel. De anderen konden niet sparen. Zij waren gelukkig en tevreden, wanneer ze genoeg voedsel hadden om den honger te stillen

Terwijl hij luisterde naar de hoop van zijn kleine kudde, om naar Zion te vergaderen, kwam de zendeling tot de conclusie, dat de twee gezinnen er wel zouden komen, maar voor de anderen zag hij geen mogelijkheid.

In zijn onervarenheid zag hij echter een belangrijk ding over het hoofd. De arme Heiligen waren zonder uitzondering nauwgezette tiende-betalers, terwijl de andere twee gezinnen, die wet veronachtzaamden. Zoo nu en dan betaalden zij wat, doch waren zoo vol verlangen, hun reis bij elkander te krijgen, dat

kla

hun tiende lang niet toereikend was.

Tien jaar later bezocht dezelfde zendeling zijn vroegeren arbeidsveld. De zes arme families waren allen weg — zij waren naar Utah vertrokken; de twee welgestelde families poogden nog steeds het geld voor hun reis bijeen te krijgen, doch schenen nog niet verder gekomen te zijn dan toen hij onder hen arbeide,

Twee kleinzoons van een der armste families, die emigreerden, hebben onlangs een prachtige zending vervuld in het land van hun voorvaderen, welke niet minder dan 70 dollar per maand kostte. Volgens alle menschelijke berekening konden hun grootouders geen 70 dollar in hun geheele leven bij elkander krijgen.

DE AAN U GEDANE BELOFTEN

„En indien gij Mijne geboden onderhoudt en tot het einde volhardt, zoo zult gij het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is.” (Leer en Verbonden 14:7).

Wanneer wij dezen tekst overdenken, mogen wij zekerlijk wel in overweging nemen de geschiedenis van de vroegere bewoners van het westelijk halfmond, zooals in het *Boek van Mormon* beschreven. Dit volk, den zonen en dochteren van vader Lehi, waren vele beloften gedaan. Zij hadden de belofte ontvangen dat, wanneer zij overeenkomstig de wetten van God zouden leven, ze een machtig volk zouden worden

en dat zij in al hun pogingen voorspoedig zouden zijn. In die dagen vreesden zij God, hadden zij Hem lief en onderhielden Zijn geboden en zij waren voorspoedig en rijkelijk gezegend met Zijn verkoren zegeningen, doch toen ongerechtigheid ging heerschen, was haat en verwoesting hun lot. Vanwege hun ongerechtigheid werd hun eens zoo machtige natie geheel verwoest.

Evenals in de dagen van ouds hebben de Heiligen der laatste dagen door middel van moderne openbaringen vele geboden ontvangen, welke Gods keurzegeningen met zich brengen, wanneer ze worden onderhouden.

Door middel van openbaring werd hun een gezondheidswet gegeven, bekend als het Woord van Wijsheid. En zij, die deze wet onderhouden, is deze belofte gegeven:

En alle heiligen die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne beenderen,

En zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja ook verborgene schatten;

En zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden;

En Ik, de Heere, geef hun eene

belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan. Amen.

De wet van tiende werd eveneens in de dagen van ouds openbaar. Abraham betaalde zijn tiende aan Melchizedek en door de gansche Bijbelgeschiedenis wordt van deze wet melding gemaakt. De belofte, aan deze wet verbonden, is te vinden in het derde hoofdstuk van Maleachi. Het tiende vers van dit hoofdstuk luidt:

Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen.

Aan hen, die den Sabbat heilig houden, is de belofte gegeven, dat de volheid der aarde de zijne zal zijn.

God heeft nimmer een gebod gegeven, hetwelk in onzen sterfelijken staat onmogelijk na te leven is. Hij is een intelligent God en weet, wat Zijn kinderen noodig hebben. Indien wij Zijn geboden onderhouden en tot het einde volharden, zal de grootste belofte de onze zijn „het eeuwige leven.” — Harry Kranendonk.

U houdt er toch rekening mede, dat we de Pinksterdagen te Amsterdam bijeenkomen in onze GROOTE ZENDINGS-CONFERENTIE, en deze reeds aanvangen op 26 Mei a.s.?

ZENDINGSFEEST — PINKSTERGEEST

HET LAATSTE AVONDMAAL

door Eleanor Bromley Thomas

TEN OOSTEN van de stad Jeruzalem staat een schoone berg. Hij was niet zoo hoog en zijn top was niet spits, doch rond. Hij werd de Olijfberg genoemd. Hij was aan alle zijden omgeven door groepen olijf-, palm-, vijgenboomen en myrtestruiken. In de koelen schaduw van deze bosschen fladderden vogels vroolijk rond, want het was voorjaar. Bloemen van allerlei schoonheid vormden een fleurig tapijt, ten einde de oogen van den vermoeiden reiziger te doen genieten.

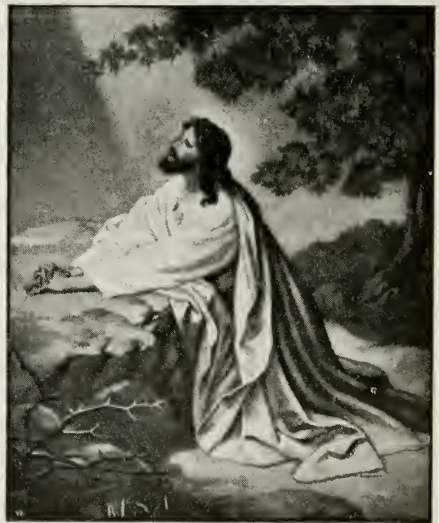
Toen Jezus Bethanië verliet op weg naar Jeruzalem, beklom Hij de zonnige helling van den Olijfberg door middel van een slingerpad, overschaduwde door afhanginge olijftakken. Hij hield van den Olijfberg en ging er vaak heen om met Zijn volgelingen in den schoonen tuin van Gethsemané uit te rusten. Vanuit den tuin konden zij over de vallei heen den tempel zien schitteren met zijn witte en gouden schoonheid.

De laatste dagen, dat Jezus met Zijn discipelen te zamen was, onderwees Hij in den tempel en genas de zieken en bedroefden. Toen Hij den stoffigen weg langs kwam, kwamen drommen Hem vreugdevol tegemoet, en riepen met hun kinderen in den tempel „Hosanna, Hosanna”.

De priesters, schriftgeleerden en Farizeën waren daarover boos en wilden Hem arresteeren als oproermaker en rustverstoorder, doch zij durfden niet voor het volk. Doch zij beraadslaagden onder

elkander, dat zij Hem zouden vangen, wanneer Hij alleen was of maar weinigen om Zich heen had.

Het grootte Pascha zou juist worden gehouden en Jezus had met Zijn discipelen geen plaats om het feest te vieren, zoo overvol was het overal. Jezus zeide tot Petrus en Johannes, naar de stad te gaan en een plaats op te zoeken. Doch zij wisten niet, waarheen te gaan en vroegen den Heiland, wat zij moesten doen.

Christus in Gethsemané

Jezus zeide hun, de stad binnen te gaan en daar zouden ze een man ontmoeten, die een kruik water droeg. Ze moesten hem volgen en hij zou hen naar een huis leiden. Daar moesten zij den goeden man zeggen, dat de

Meester een groote kamer noodig had, om het Pascha met Zijn discipelen te houden.

Petrus en Johannes volgden dien raad op en inderdaad was er een man met een waterkruik. Hij leidde hen naar een huis, waar hun een groote kamer werd aangeboden, voor het feest in orde gebracht. In de schemering kwamen Jezus en de overige discipelen.

Ze zetten zich rondom de tafel en Jezus nam het brood en brak en zegende het en gaf het Zijn discipelen, zeggende „doe dit te Mijner gedachtenis.” Hij zegende eveneens den drinkbeker en gaf hun dien, zeggende „Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.”

Na het avondmaal stond Jezus op en wikkelde een handdoek om Zich heen. Hij nam een schaal en waterkruik en wasschte het stof van de vermoeide voeten van Zijn discipelen. Hun sandalen waren open en boden geen beschutting tegen het stof van den langen tocht van Bethanië naar Jeruzalem. Het wasschen der voeten werd meestal door een dienst-knecht gedaan, doch aangezien er geen aanwezig was, verrichtte Jezus dezen dienst voor hen.

Toen Hij hiermede gereed was,

zette Hij Zich weder aan tafel en vroeg hun: Weet gij, wat Ik gedaan heb? Ik ben uw Heer en Meester en heb uw voeten gewasschen. Indien Ik dit voor u gedaan heb, dan zult gij dit ook zekerlijk voor elkander doen. De discipelen wisten, wat dit beteekende, n.l. dat zij elkander vol liefde moesten dienen en helpen.

De discipelen voelden zich ontevreden en bedroefd door hun gebrek aan bedachtzaamheid voor den Heiland en het feit, dat Hij hun nu dezen nederigen dienst moest bewijzen. Doch de Heiland troostte hen. Judas kon niet verdragen, dat de Heiland zoo vriendelijk voor hem was en verliet haastig het vertrek. Judas was zeer ongelukkig, want dienzelfden dag had hij beloofd, dat hij den Heiland in de handen Zijner vijanden zou overgeven. Hiervoor had hij dertig zilverstukken ontvangen.

De donkerste avond viel, toen Judas vluchtte, doch in de kamer zelf was geen duisternis. Jezus sprak liefdevol tot hen, die Hij zoo liefhad. beloofde een Trooster te zenden, wanneer Hij zou zijn heengegaan. Zacht zongen zij te zamen een loflied en verlieten toen het vertrek, staken de beek Cedron over en kwamen in den hof van Gethsemané om te bidden.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Het Winter Quarters Monument, dat 20 September 1936 in Florence, Nebraska onthuld werd, staat daar als een herinnering aan de 600 dappere zielen, die gedurende een strenge winter, 93 jaar geleden, allen omkwamen.

Het monument stelt een Vader en Moeder voor, die juist een geliefd kind in een haastig gedolven graf begraven hebben.

Ouderling Avarad Fairbanks is de beeldhouwer van dit mooie monument.

De Man van Galilea

(Vervolg van blz. 71)

onbegrensd. Zelfs de grootste mannen zeggen soms iets zwaks — hebben kaf onder het koren, maar de Man van Galilea maakte in Zijn geheele leven geen fout. Zijn verbazingwekkende mentale kracht wierp doordringende stralen in de toekomst, eeuwen en eeuwen ver. Hij voorspelde, dat Hij de grondslagen der menschelijke gemeenschap zou verwoesten. Heeft Hij het niet gedaan? Waar kunnen wij in het heelal een wezen vinden, met hetwelk wij Hem kunnen vergelijken dan met den Grooten Schepper zelf?

Niettegenstaande Zijn voortreffelijke en intellectuele eigenschappen raakt Hij het gansche menschelijk leven. In Hem is iets zoo diep, dat zelfs de laagste menschelijke nooden het kunnen bereiken, iets zoo hoog, dat onze meest verheven gedachten het kunnen bereiken. Hij kwam, Hij predikte, Hij beminde, Hij genas, Hij riep volgelingen rondom Hem, Hij leed, Hij stierf. Het is een eenvoudige, doch wondervolle geschiedenis. Hij slaagde niet maatschappelijk of partijdig, evenmin alleen onder onwetende menschen of onder een volk alleen, doch onder de geleerdsten van de geheele wereld en door alle eeuwen heen.

Denk niet aan Hem als een zachtzinnige nederig uitzierende man. Deze eigenschappen behooren tot Zijn geestelijke trekken. Wij kunnen een wat gebogen figuur, een bleek gelaat en armoe-dige verschijning niet met den grooten Galileër vereenzelvigen. Denk liever aan Hem als een

majestueuze en een vriendelijk, edel uitzierend Man, steeds evenwichtig, edelmoedig en zichzelf meester. Hij kwam in aanraking met alle soorten menschen.

De navolgende woorden op zichzelf beschouwd, welke Hij zelf bezigde, zouden er toe leiden, Hem als een egoïst te beschouwen. Hij zegt: „Ik ben het Licht”, „Ik ben de Weg”, „Ik ben het Leven”, Gij noemt Mij Meester en Heere en gij zegt wel, want dat ben Ik”. Doch bedenk wel, dat met Zijn zelfverzekering en bewonderenswaardige kalmte steeds gepaard gaat die merkwaardige geest van zelfopoffering en onzelfzuchtigheid. Tijdens Zijn geheele loopbaan geeft Hij dag en nacht Zijn tijd en kracht aan anderen, immer zacht en geduldig. Welk een boekdeel licht er opgesloten in de bewering, dat Hij rondging en goed deed.

Wij mogen vragen „Welk recht heeft de Man van Galilea om Zich met onze zaken te bemoeien?” Hier is een van Zijn grootste daden — Hij had lief. Hij zag ons geslacht rondolen in de duisternis van heidensche filosofie en daar Hij ons liefhad, kwam Hij en bracht licht. Hij zag ons tegenover dood en twijfel en daar Hij ons beminde, bood Hij hoop en leven aan. Hij beminde ons, dat was het, beminde ons alleen en zulk een liefde heeft van het begin van de wereld af het recht gehad, liefde te ontvangen.

Hoe meer wij Hem bestudeeren en Zijn omgeving, des te meer gevoelen wij, dat Hij geheel

en al vreemde was. Een vreemdeling in Zijn geboorteland, een vreemdeling in alle andere landen. Wij kunnen Hem niet plaatsen. Men heeft gezegd, dat geen vreemde tong het muzikale ritme en de volledige beteekenis van het oorspronkelijke bij de vertaling kan behouden. En toch, iedere uitspraak van den Galileër gaat met alle oorspronkelijke schoonheid over in een iedere taal en dialect, door de menschen gesproken. Men kan zien, dat Zijn uitspraken voor de overzetting in alle talen bedoeld was.

Is Hij in deze dagen, wanneer de bedachtzame, geleerde en oprechte mannen en vrouwen in grootere getalen dan ooit tevoren de hoofdwegen en zijwegen der moderne beschaving betreden, hun ernstig verlangen naar waarheid te kennen gevend, toch te benaderen? Indien Hij op dit oogenblik geen levende en liefhebbende Persoonlijkheid is, en indien op ons roepen geen juist antwoord van Hem komt en de

deur niet wordt geopend, wanneer wij aankloppen, dan is er geen weg op aarde, op de zeeën, of onder de aarde, waardoor wij die redelijke zekerheid kunnen bereiken, welke het menschelijk hart en de menschelijke ziel mogen bezitten. Dat recht erkent Hij. Die toets stelt Hij voor, biedt Hij aan, geeft Hij in overweging.

Wij hebben gezegd, dat de menschheid immer een koning zoekt. De Man van Galilea staat aan het einde van Zijn loopbaan voor Pilatus, zegt met wettige waardigheid en majesteit „Ik ben een Koning en iedere oprechte mensch is Mijn onderdaan”. Hij is inderdaad een Koning, intellectueel en moreel, in alle opzichten een Koning. Zijn Koninkrijk ligt over de geheele wereld. De hoogste geleerden der aarde buigen voor Hem. De grootste dichters prijzen Hem. De lieflijkste muziek der eeuwen is de Zijne en ontelbare millioenen menschelijke harten zijn eveneens de Zijne.

* * *

Goddelijke macht in de Bediening

(Vervolg van blz. 75)

kleinste bijzonderheden overeen met het voorbeeld, door Paulus in zijn brief aan de Hebreërs beschreven. Door te worden geroepen van God gelijkewijs als Aaron, ontving Joseph Smith een goddelijken oproep; de profeet in dit geval was Johannes de Dooper,

die diende als de voorlooper van onzen Heere in het midden des tijds. En de verordening was volgens de wijze in de Schriften, door het opleggen der handen van dengene, die alreeds autoriteit bezat.

Onze aanbieding

Bij ieder jaarabonnement op „DE STER” wordt de abonné een gratis keuze gelaten tusschen de volgende boeken:

Artikelen des geloofs © Priestersschapsstudies © Een Stem tot Waarschuwing © Redelijke Theologie © Oorsprong van de Gereorganiseerde Kerk © Herstelling van het Evangelie © Gemeente Toezicht.

ONZE VRAGENHOEK

(Door middel van onzen Vragenhoek stellen wij de lezers van *De Ster* in de gelegenheid, leering op te doen uit de beantwoording der vele vragen, welke ons steeds bereiken. Het staat een ieder vrij, zijn bijdrage aan dezen Vragenhoek te geven. Waar het niet mogelijk mocht zijn, de vragen in deze rubriek op te nemen, zullen deze per afzonderlijk schrijven worden beantwoord. - De Redactie.)

1. Is het niet waar, dat wij als Mormonen de eenige ware protestanten zijn, daar wij tegen alle onwaarheid en alle dwaling ernstig protesteeren?

Antwoord: Mormonen zijn geen Protestanten, omdat zij niet zijn van een groep kerken, die uit protest opkwamen tegen de Katholieke (of moeder-) kerk. Een protestant is iemand, die protesteert en aldus afvalt van een of andere organisatie of leer. De Heiligen der laatste dagen hadden nimmer behoefte aan protest. God sprak met en gaf opdracht aan Joseph Smith om de Kerk van Jezus Christus in het leven te roepen. Om die reden heeft de Kerk van Christus niet één teeken van protest; ze heeft de herstelde waarheid, door de macht van hersteld goddelijk gezag in werking geroepen.

2. Wat gelooft gij aan gaande Christus' toekomstige regeering?

Antwoord: Beide, vroegere en moderne geschriften bevestigen, dat Christus tot de aarde zal komen in het opgestane lichaam aan het einde van de huidige bedeeling, ten einde als God en Koning te regeeren. Hij zal het Duizendjarig Rijk inleiden, wanneer Satan's macht zal worden geboden en het verlossingswerk

als gevolg van de uitschakeling van het kwade met zeer rassche schreden voortgang zal vinden. Aan het einde van dit tijdperk zal Satan weer voor een tijd worden losgelaten, ten einde hen op te eischen, die weigeren, in harmonie met God voort te gaan. Daarna zullen Satan en zijn volgelingen voor eeuwig van de aarde worden gescheiden, want de aarde zal veranderd en volmaakt worden gemaakt, om de eeuwige verblijfplaats te zijn van die kinderen van God, die met succes de school van het sterfelijk bestaan hebben doorlopen en den eeuwigen vooruitgang waardig zijn, gelijk aan God.

3. Hoe kan een denkend mensch weten, waar zijn redeneeren eindigt en zijn gelooven aanvangt?

Antwoord: De mensch dient zijn redeneeren niet te staken, doch waar de zekere grond der kennis eindigt en onzekerheid aanvangt, dient hij in zijn redeneeren door geloof te worden geleid. De hypothese, welke dient als grondslag en opzet voor rede, wordt gewoonlijk door geloof verkregen. Geloof is de basis van allen vooruitgang. De mensch dient immer in gedachten te houden, dat zijn onbekwaamheid om alle gebeurtenissen te begrijpen en te beredeneeren, hun echtheid niet weerleggen.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

MANHATTAN

(A) 22 Maart—19 April

WASHINGTON

(A) 5 April—3 Mei

De Populaire „Presidenten“:

HARDING

(A) 29 Maart—26 April

ROOSEVELT

(A) 15 Maart—13 April

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68